

Bönsöndagen

Dagens bön: Gud, vår tillflykt och vår starkhet, tack för börens gåva och möjlighet. Lär oss att be enligt din vilja och hör vår bön. Svara oss i din kärlek och handla med oss efter din vilja. Låt vår bön bli en vila i dig. I Jesu namn. Amen.

Psalmer: 238b, 704, 525, 209, 40

Texter: Jer 29:11-14, 1 Joh 5:13-15, Luk 11:1-13

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen .

Jeremia 29:11-14

11 Jag vet vilka tankar jag har för er, säger Herren , nämligen fridens tankar och inte ofärdens för att ge er en framtid och ett hopp. 12 Ni skall kalla på mig och komma och be till mig, och jag skall höra er. 13 Ni skall söka mig, och ni skall också finna mig om ni söker mig av hela ert hjärta. 14 Ty jag skall låta er finna mig, säger Herren . Jag skall göra slut på er fångenskap och samla er från alla de folk och alla de orter dit jag har drivit bort er, säger Herren . Jag skall låta er komma tillbaka till den plats från vilken jag förde er bort som fångar.

Låt oss be!

Herre, himmelske Fader, du råder över allting för att din vilja ska ske. Du har fridens tankar för oss för att ge oss en framtid och ett hopp. Lär oss idag att be till dig och söka hjälpen hos dig. Amen.

Vi har läst ett stycke ur ett brev som Jeremia skrev till de judar som hade förts bort från sitt land och som levde i fångenskap i Babylonien. När Jeremia skrev brevet stod visserligen Jerusalem och templet kvar, men templet var plundrat och en stor mängd människor hade förts bort i fångenskap. När Guds straffdom kom fördes också troende bort tillsammans med dem som hade trotsat Gud. Jeremia skrev nu till Guds folk som satt vid Babels floder och grät.

Bakgrunden till fångenskapen var Israels trots mot Gud. Israels folk hade inte uppfyllt sin del av det förbund Gud slöt med dem på Sinai. De överträdde Guds lag och vek av utan att höra Guds röst. De lyssnade inte till profeterna som talade Guds ord till folkets kungar, furstar och fäder och till hela folket. Därför utgöts över dem den förbannelse som det står skriven om i Mose lag. Gud fördrev dem från landet.

Falska profeter var verksamma både bland de judar som var kvar i Jerusalem och bland dem som levde i fångenskapen. De falska profeterna fick folket att förlita sig på lögn. De uppmanade folket att inte tjäna kungen i Babel och de

förutsade att de fångna inom ett par år skulle föras tillbaka till Jerusalem. De som lyssnade till de falska profeterna blev upproriska mot den babyloniske kungen, de brydde sig inte om att etablera sig på sina nya boplatser och de bidrog inte till traktens välgång. Av Jeremia fick fångarna höra rakt motsatt budskap. Jeremia uppmanade dem att tjäna kungen i Babel. Jeremia fäste deras uppmärksamhet på att kungen i Babel bara var ett verktyg i Guds hand. Det var HERREN Sebaot, Israels Gud, som fört bort dem i fångenskap. Jeremia uppmanade dem att bygga hus och bo i dem, plantera trädgårdar, ta hustrur till sina söner och gifta bort sina döttrar. De skulle föröka sig och inte bli färre. Jeremia uppmanade dem också att söka den stads bästa dit Gud fört dem i fångenskap och be för den till Herren. När det gick väl för staden skulle det också gå väl för dem.

I sitt brev till fångarna skrev Jeremia att deras fångenskap skulle få ett slut. Men inte så snart som de falska profeterna förkunnade. Fångenskapen var tidsbestämd till 70 år. När sjuttio år hade gått skulle Herren uppfylla sitt löfte och föra dem tillbaka till sitt land. Denna profetia gick i uppfyllelse. Sjuttio år efter att de första fångtransporterna lämnat Jerusalem hade de första återvändarna etablerat sig i Judeen. Sjuttio år efter templets förstöring blev det andra templet invigt i Jerusalem. Gud hade hört sitt folks böner och svarat dem. Han uppfyllde sina löften om frälsning.

Jeremia tröstade Guds lidande folk. HERRENS ord ger oss samma tröst. Dagens ord ur Skriften lär oss att

- HERREN har fridens tankar för oss för att ge oss en framtid och ett hopp.
- Han uppmuntrar oss att be till honom och har lovat att höra våra böner.
- Han lär oss att han förmår hjälpa. Han styr över folk och riken till sitt folks bästa.

Det var säkert en trosprövning för de troende att bli bortförda i fångenskap. Fångenskapen var Guds straff över ett trotsigt folk. Men alla som fördes bort var inte ogudaktiga. Daniel och hans vänner var bland de första som fördes bort från Jerusalem. Daniel fick leva hela sitt vuxna liv i Babylonien. Också många andra som drevs bort från Juda och Jerusalem var Guds sanna barn. Det var en trosprövning för dem att bli fördrivna från sina hem och från templet. De kunde inte längre gå upp till Herrens hus, spela och sjunga till hans ära. Vid Babels floder satt de och grät när de tänkte på Sion. Hur skulle de förstå Guds handlande när det gick på samma sätt för de troende som för de otroende? Varför lät Gud så mycket ond hända dem som förtröstade på honom? Hade Gud förkastat dem alla och vänt sig bort från dem? Hörde han inte längre deras böner? Fanns det någon framtid för dem? Fanns det något hopp för dem?

Samma frågor ställer vi när vi drabbas av olyckor och motgångar. Samma frågor ställer vi när vi ser trogna kristna drabbas av svår sjukdom, lidande och smärta.

Jeremia hade en svår uppgift. Han skulle inte bara bestraffa ett upproriskt folk och bekämpa de falska profeterna. Han skulle också trösta Guds barn. Gud tröstade sina troende genom sin tjänare Jeremia. Hans ord är lika sanna och vissa för oss som de var för Guds folk i fångenskapen. Gud förändras inte. Hos honom sker ingen växling mellan ljus och mörker. Han är densamme igår och idag och i evighet. Han har uppenbarat vilka tankar han har för oss. Han säger: *Jag vet vilka tankar jag har för er, säger Herren, nämligen fridens tankar och inte ofärdens för att ge er en framtid och ett hopp.*

Saliga är vi när vi vet vilka tankar Gud har för oss och förtröstar på det. Lidandet som drabbar Guds folk är inte ett straff. Det sker inte för att Gud söker vår ofärd. Han har nämligen fridens tankar för oss. Denna frid är vår genom tron på Guds nåd för Kristi skull. Paulus skriver: *Då vi ...har förklarats rättfärdiga av tro, har vi frid med Gud genom vår Herre Jesus Kristus.* När vi äger denna frid kan vi med frimodighet möta också livsfarliga situationer. Vi vet att vad som än händer har Gud gett oss en framtid och ett hopp.

Aposteln Paulus ger exempel på denna förtröstan. Han fick lida mycket men han visste vad Gud hade i beredskap för honom och alla som tror. Det var hans stora glädje. Fast han suttit fängslad många år och stod inför en rättegång som mycket väl kunde sluta i en dödsdom så var han frimodig och glad. Han kunde också uppmana de kristna att alltid glädja sig i Herren. Ingen kunde beröva honom den framtid och det hopp som Herren gett honom. Han säger: *Ty för mig är livet Kristus och döden en vinst.* Samma förtröstan kan vi ha vad som än händer oss i livet. Om något ont sker så ska vi inte dra slutsatsen att Gud söker vår ofärd. Det gör han inte. Han har helt andra tankar för oss. Han har fridens tankar för oss, för att ge oss en framtid och ett hopp.

Jeremia uppmanade i sitt brev de troende att be till Herren och söka Herren. Den uppmaningen behöver också vi. När vi drabbas av motgång och lidande ska vi inte dra slutsatsen att Gud inte längre hör bön, eller att han vänt sig bort från oss. Vi ska inte tänka att det är lönlöst att söka Herrens hjälp när han låter så mycket ont ske. Genom sin tjänare Jeremia uppmanade HERREN sitt folk att be till honom och söka honom. Det är en tidlös uppmaning som gäller Guds folk i alla tider. HERREN säger: *Ni skall kalla på mig och komma och be till mig, och jag skall höra er. Ni skall söka mig, och ni skall också finna mig om ni söker mig av hela ert hjärta. Ty jag skall låta er finna mig, säger Herren .*

Folket satt vid Babels floder och grät när de tänkte på Jerusalem. De var långt borta från Herrens tempel. Men HERREN var inte långt borta från dem. Han hörde deras böner och lät sig finnas av dem. Samma löfte ger han till oss. Han både uppmanar oss att be till honom och har lovat att höra oss. Han låter sig finnas av dem som söker honom. Det är ett stort löfte som tröstar Guds lidande folk. Just i lidandet har vi Guds speciella löfte att han hör våra böner. Våra böner stiger upp till den Allsmäktige och han vet hur vi har det. Därefter följer Guds handlande. Han låter sig finnas av dem som söker honom, hör och hjälper.

Man kan kalla bönen om hjälp för startskottet till Guds frälsningsgärningar. Guds folks historia ger många sådana exempel. Guds folk fick lida svårt under slaveriet i Egypten. När Gud satte sina frälsningsgärningar i verket sa han till Mose: *se, ropet från Israels barn har kommit upp till mig, och jag har också sett hur egyptierna förtrycker dem. Gå nu! Jag skall sända dig till farao, och du skall föra mitt folk, Israels barn, ut ur Egypten.*” (2 Mos 3:9-10). Mose blev som spädbarn räddad undan faraos barnamord. Han var åttio år när han blev kallad. Det hade alltså varit ett långt lidande för Guds folk innan den rätta tiden kom för frälsning. Men Gud hade hört deras böner och såg förtrycket. Vi kan också vara vissa om att våra rop når upp till HERREN och han vet hur vi har det. Om vi än måste vänta på Guds räddning så kommer den. Och när den väl kommer är den större än vi någonsin kan tänka.

Guds folk i fångenskapen i Babylonien fick också vänta en lång tid på räddningen - 70 år. Medan de väntade blev de tröstade av Guds löften. Guds löften är fasta och vissa. Jeremia skrev i sitt brev Guds löfte till dem: *Jag skall göra slut på er fångenskap och samla er från alla de folk och alla de orter dit jag har drivit bort er, säger Herren . Jag skall låta er komma tillbaka till den plats från vilken jag förde er bort som fångar.* Detta löfte gick också i uppfyllelse. År 539 f. Kr. tog perserna makten i Babylonien. Kung Koresh befallde att judarna skulle återvända till sitt land och bygga upp Jerusalem och templet igen. Detta skedde precis på den tid och på det sätt Gud förutsagt genom sina profeter. Det ger oss stor frimodighet.

Gud svarade på folkets böner genom att uppfylla sitt löfte om befrielse. Det lär oss vem han är som vi ber till och vad han förmår. Han är den som inte bara lovar frälsning utan också har makt att uppfylla sina löften. Han är den som råder över folk och riken för att hans vilja ska ske. Och han regerar över folk och riken för att det ska tjäna till det bästa för Guds barn. Han styr världshistorien för att hans ord och löften ska gå i uppfyllelse. Han hör sitt folks rop om hjälp och utför stora och mäktiga ting.

Forskare har svårt att förklara historien. Hur kunde ett så stort och mäktigt rike som Assyrien så snabbt gå under? Ingen historiker har hittat en vettig förklaring till detta. Hur kunde Babylo nierna så snabbt bli den dominerande världsmakten? Hur kunde perserna bara tåga in i Babel och överta makten utan strid efter sjuttio år? Utan Bibeln blir det svårt att svara på sådana frågor. Bibeln ger oss svaren. Det skedde därför att Gud förutsagt att så skulle ske hundratals år i förväg. Det skedde för att Gud styr över folken och rikena för att utföra sina straffdomar och sina frälsningsgärningar. Hans välde når till jordens ändar. Det skedde därför att Gud regerar allt till sitt folks bästa, för att ge dem en framtid och ett hopp.

Det ska vi tänka på när vi i vår nöd vänder oss till honom. Han har sagt att vi ska be till honom och han har lovat att höra oss. Han förmår hjälpa oss och det vill han också. Han regerar över allt som sker, inte till vår ofärd, utan för att ge oss en framtid och ett hopp. *Jag vet vilka tankar jag har för er, säger Herren, nämligen fridens tankar för att ge er en framtid och ett hopp.* Saliga är vi när vi vet vilka tankar Gud har för oss och litar på det. Amen.

Låt oss be!

Herre, himmelske Fader, hjälp oss att alltid förtrösta på din godhet så att vi söker dig. Du har uppenbarat dig som frälsningens Gud. Guds folk har ropat till dig och du har hört deras böner. Hör också våra böner. Gör oss uthålliga i hoppet så att vi får del av det goda du vill ge oss. Det ber vi om i Jesu namn. Amen.